

Elvin Bağirov

sən də
bir gün,
xəbərsizcə
gedərsən...

seçmə şeirlər

MÜNDƏRİCAT

Zər atsam, qoşa düşəcəm • 4

Qayıt ən son nəfəsimdə • 5

Sən də bir gün xəbərsizcə gedərsən • 6

Adam-adam ölü dolu • 8

Unutmaq elə də asan deyilmiş • 9

Bəxtim iki şeyin sirrini verməz • 11

Sən olmayanda • 12

Darıxdım • 13

Yaman darıxmışam, olmayan kimi • 15

Səni unutmağa kimdən başlayım? • 16

Kimin dərdin çəkimi indi? • 17

Məni sevmədin ki unudasan da • 18

Getdin, açıq olsun yolun, yaxşı yol... • 19

“Bağışla” demişdin, əfv eləmişdim... • 20

Səni sevdiyimi bilmişdin o gün... • 21

Açdı o gözəl zülfünü, mən şənəsi oldum (qəzəl) • 22

Yenə canlandı xəyalımda mənim köhnə biri (qəzəl) • 23

Ey gül, demə qismətdə bir olmaq da var imiş (qəzəl) • 24

Mən ki bu dünyaya gəlməyəcəkdim • 26

Gedirəm, mən də gedirəm • 27

Yoxluğuna ölüm çatmaz • 28

Kölgələr • 29

Hər gecə bir “eşq”i geyib yatırsan • 30

İndi niyə gəlmisən? • 31

Kimin əlin tutum indi? • 32

Kimim var ki səndən başqa? • 33

Yaşadım dərdlə şərik • 34

Elvin Bağirov

sən də
bir gün
xəbərsizcə
gedərsən...

seçmə şeirlər

ZƏR ATSAM, QOŞA DÜŞƏCƏK

Nə yüküm var çəkəm indi,
Nə kiməsə yükəm indi.
Bircə özüm təkəm indi,
Zər atsam, qoşa düşəcək.

Dərd var ki, yoxdu niyəsi,
Çox sözüüm qaldı deyəsi,
Demədim! Dedim, yiyəsi
Susacam, başa düşəcək.

Ay dolanıb il ötəcək,
Bu ömür bir gün bitəcək,
Qəbrimdən bir gül bitəcək,
O da bir quşa düşəcək.

Taledi bu, sonu ölüm,
Şeir deyil yazım-silim.
Bu qış ölüb getsəm, ilim
Gəlməyən qışa düşəcək...

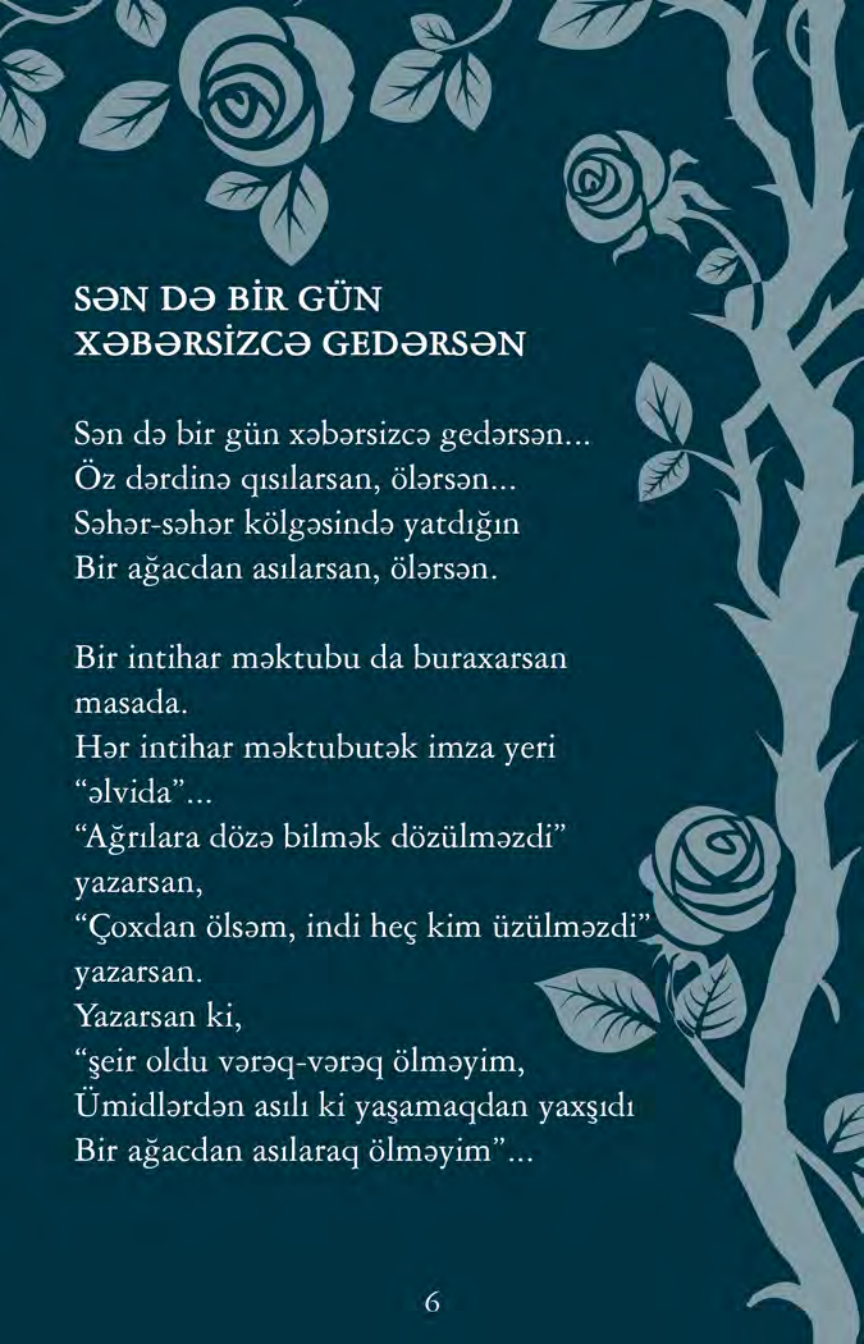

QAYIT ƏN SON NƏFƏSİMDƏ

Soyutdun məni özündən
Soyuda bildiyin qədər.
Ovundum bu yer üzündə
Ovuda bildiyin qədər.

Dəyişərdi gərək nəsə,
Dəyişməzdik nə mən, nə sən.
Bilirəm, məni sevmisən
Unuda bildiyin qədər.

Ürəyin dar qəfəsində
Yorulsa hər dəfəsində,
Qayıt ən son nəfəsimdə
Qayıda bildiyin qədər.

SƏN DƏ BİR GÜN XƏBƏRSİZCƏ GEDƏRSƏN

Sən də bir gün xəbərsizcə gedərsən...
Öz dərdinə qısılarsan, ölərsən...
Səhər-səhər kölgəsində yatdığın
Bir ağacdan asılırsan, ölərsən.

Bir intihar məktubu da buraxarsan
masada.

Hər intihar məktubutək imza yeri
“əlvida”...

“Ağrılara dözə bilmək dözülməzdi”
yazarsan,

“Çoxdan ölsəm, indi heç kim üzülməzdi”
yazarsan.

Yazarsan ki,

“şeyir oldu vərəq-vərəq ölməyim,
Ümidlərdən asılı ki yaşamaqdan yaxşıdı
Bir ağacdan asılaraq ölməyim”...

Sonra hər şey gec olar...

Onda lənət oxuyarsan o ipə, o ağaca.
Bircə dəfə cəhd etdiyin ölümdən
cırpınırsan qurtulasan on dəfə.

Və beləcə, hər şey bitər ordaca,
Ürəyinin cəsarətin
ayaqların alqışlayar son dəfə!...

ADAM-ADAM ÖLÜ DOLU

Hara qədər yaşayasan
Belə çılgın, dəli-dolu?
Sən əlini öz cibində gizlədəsən,
Tay-tuşların evə gələ əlidolu.

Gecədən tək oturmuşam,
Düşünürəm...
Göz yaşlarım yanağımdan düşə-düşə,
Ac qarnıma ürəyimi boşaltmışam
şüşə-şüşə,
Bir də siqaret çəkmişəm
Külqabının külü dolu...

Hamı eyni dərdi çəkir,
Birisi çox, birisi az.
Bu şəhərin gecələri
Dalan-dalan sərxoş olur.
Bu şəhərin dirisi az,
Bu şəhərin küçələri
Adam-adam ölü dolu...

UNUTMAQ ELƏ DƏ ASAN DEYİLMİŞ

Çox “unut” demisən, çətinmiş, çətin,
Unutmaq elə də asan deyilmiş.
Mənə söyləmişdin: “bu məhəbbətin
Sonu olmayacaq”, yalan deyilmiş!

Gələn bahar deyil, gələn məhəbbət,
Solan ümidindi hər çiçək sənin.
Bir vaxtlar üzünə gülən məhəbbət,
Yanımdan özgətək keçəcək sənin.

Bilmədim, ölüsən, dirisən, nəsən,
Yoxsa bir soyumuş başdaşımısan.
Sən necə daş ürək ola bilmisən,
Sən necə sinəndə daş daşımısan?!

Susamış həsrətin göz yaşı içib,
Ömrümün sevinci, şirin qəmisən.
O qədər qış günü yanımdan keçib
İsti münasibət göstərməmisən...

A stylized illustration in a light teal color on a dark teal background. It features several roses of different sizes and a prominent thorny branch that winds upwards on the right side of the page. The roses have detailed petal patterns, and the leaves are simple, pointed shapes. The branch is covered in small, sharp thorns.

Düşünmə sən məni unudulmuş, tək,
Sanma ki, sən məni unudacaqsan.
Qışda uçub gedən köçəri quştək
Baharda ömrümə qayıdacaqsan.

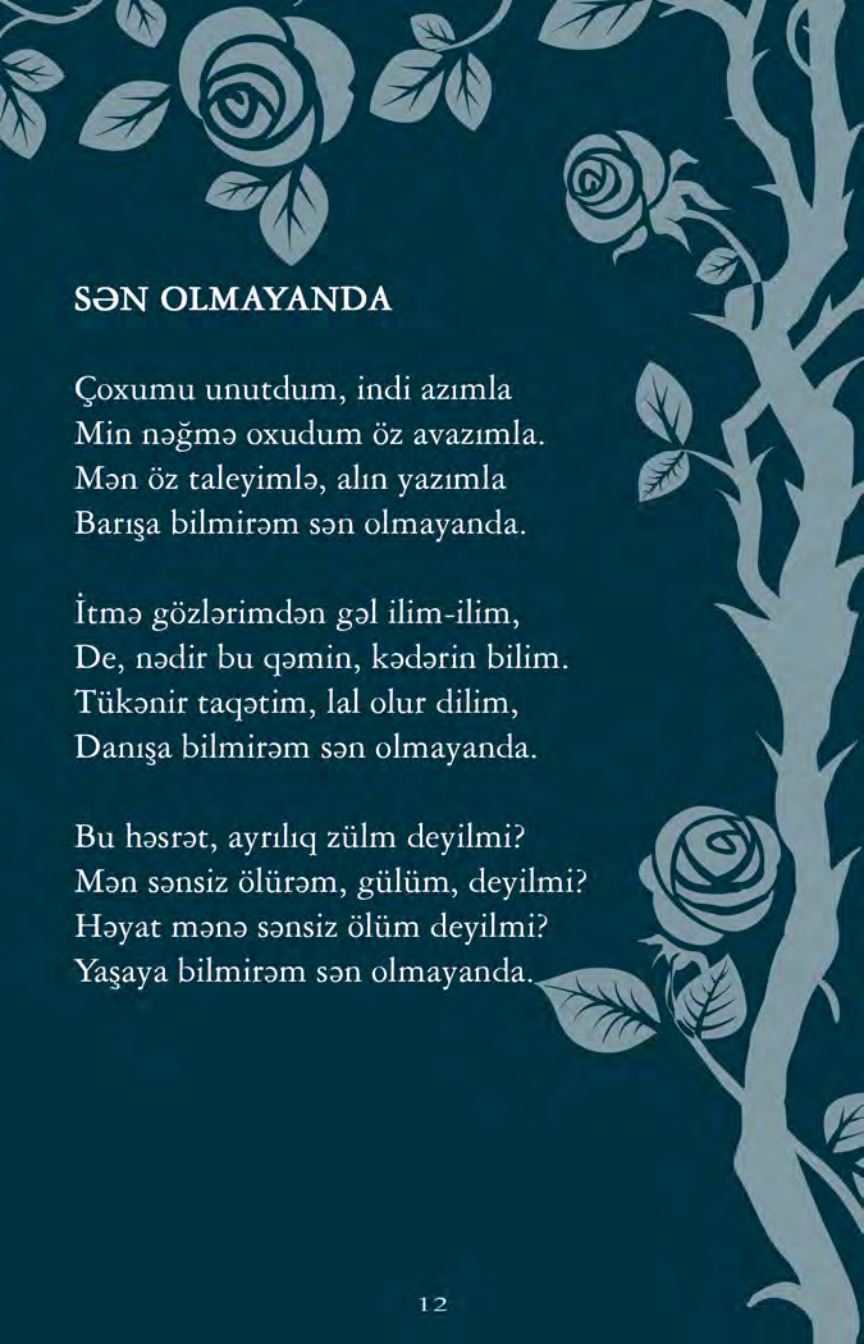
BƏXTİM İKİ ŞEYİN SİRRİNİ VERMƏZ

Bəxtim iki şeyin sirrini verməz,
Birin vaxtsız alar, birini verməz...
Biri ilk sevgimin yerini verməz,
O biri ömrümü verdiyim qızın.

İlk sevgim uşaqlıq xatirəmdəki
Ən acı sonluğun ən gözəl ilki.
İndi heç kimiyəm mən elə bil ki,
Onda ürəyinə girdiyim qızın.

Cənnətdən bir çiçək qopub deyəsən?
Yox, yox, məni əcəl tapıb deyəsən...
Ətri yatağıma hopub deyəsən
Bu gecə yuxumda gördüyüm qızın.

O qız da əcəlin taxtına mindi,
Anası üzümə baxıb deyindi:
“Mən necə qəbrinə gül düzüm indi
Dünən saçlarını hördüyüm qızın”?!
11

SƏN OLMAYANDA

Çoxumu unutdum, indi azımla
Min nəğmə oxudum öz avazımla.
Mən öz taleyimlə, alın yazımla
Barışa bilmirəm sən olmayanda.

İtmə gözlərimdən gəl ilim-ilim,
De, nədir bu qəmin, kədərin bilim.
Tükənir taqətim, lal olur dilim,
Danışa bilmirəm sən olmayanda.

Bu həsrət, ayrılıq zülm deyilmi?
Mən sənsiz ölürəm, gülüm, deyilmi?
Həyat mənə sənsiz ölüm deyilmi?
Yaşaya bilmirəm sən olmayanda.

DARIXDIM

Ağladım sən yox ikən.
Əlimlə göz yaşımı silə-silə darıxdım.
Bəzən sənin yanında
dik saxladım başımı,
Gülə-gülə darıxdım.

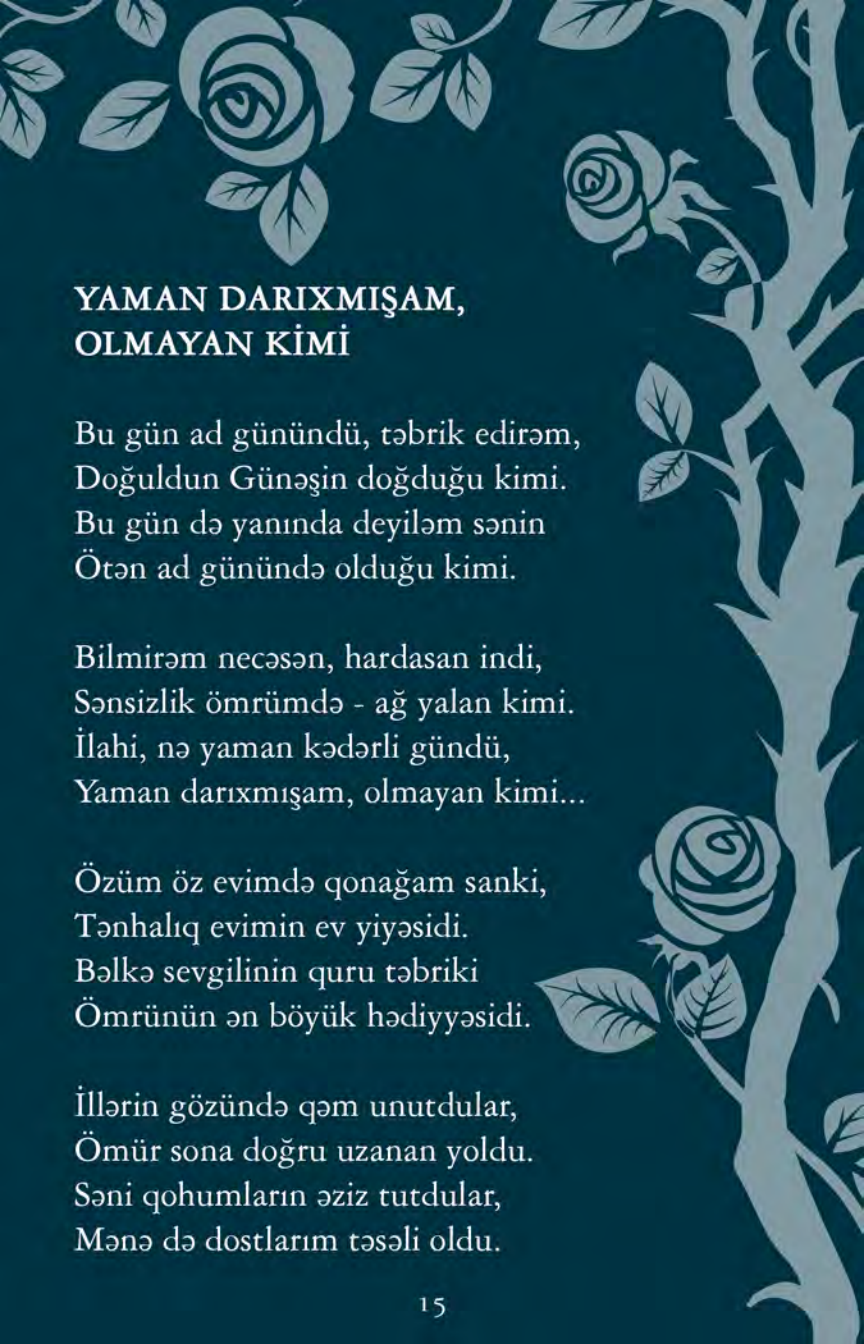
Hiss elədim o görüş
Ən sonuncu görüşdü.
Bilirdim ki, dediyin “hələlik”, əlvidadı.
Onda mənim sevdiyim
Həmin adam deyildin,
Bilə-bilə darıxdım.

Kaş səni unudardım
Səni sevənə qədər.
O sonuncu görüşdən
Çıxıb evə nə qədər gələ-gələ darıxdım.

Bu gün heç darıxmadım,
Yadıma da düşmədin.

Necə ki sən o vaxtı
Nə rəsmimə baxırdın,
Nə adımı tuturdun,
Nə adını tutmadım,
Nə də rəsminə baxdım.
Sən necə darıxırdın
Mən də elə darıxdım.

YAMAN DARIXMIŞAM, OLMAYAN KİMİ

Bu gün ad günündü, təbrik edirəm,
Doğuldun Günəşin doğduğu kimi.
Bu gün də yanında deyiləm sənin
Ötən ad günündə olduğu kimi.

Bilmirəm necəsən, hardasan indi,
Sənsizlik ömrümdə - ağ yalan kimi.
İlahi, nə yaman kədərli gündü,
Yaman darıxmışam, olmayan kimi...

Özüm öz evimdə qonağam sanki,
Tənhalıq evimin ev yiyəsidir.
Bəlkə sevgilinin quru təbriki
Ömrünün ən böyük hədiyyəsidir.

İllərin gözündə qəm unuttular,
Ömür sona doğru uzanan yoldu.
Səni qohumların əziz tutdular,
Mənə də dostlarım təsəli oldu.

SƏNİ UNUTMAĞA KİMDƏN BAŞLAYIM?

Səni unutmağa kimdən başlayım?
Kimdən başlayım ki, unudum səni?
Səni unutmağa səndən başlayım,
Səndən başlayım ki, unudum səni!

Düşsün hər-f-hər-f dilimdən adın,
Adını dilimdən salım, itirim.
Sükutu özündən gözəl bir qadın
Şəklini əlimdən salım, itirim...

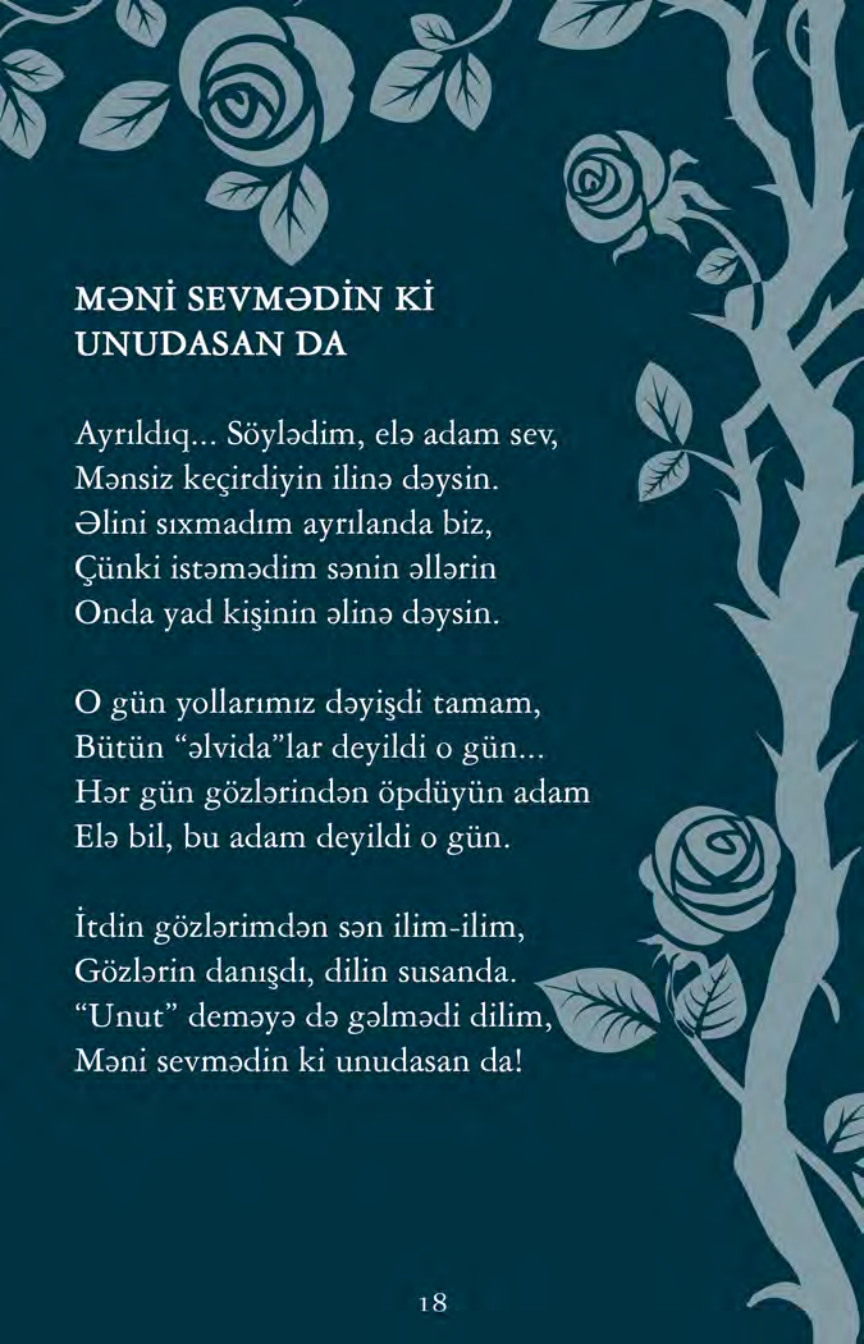

KİMİN DƏRDİN ÇƏKİM İNDİ?

Bu can daha mənim deyil,
Bir güləriz həkimindi...
Özüm xəstə, dostlarım yox,
Kimin dərdin çəkim indi?

Mən şaxtalı, tutqun qışam,
Öz ömrümdə dayanmışam.
Dərd çəkməyə yaranmışam,
Kimin dərdin çəkim indi?

Çiy görünür gözə bişmiş,
Xoşbəxtlik bir göstərişmiş.
Rəssam olmaq çətin işmiş,
Kimin dərdin çəkim indi?

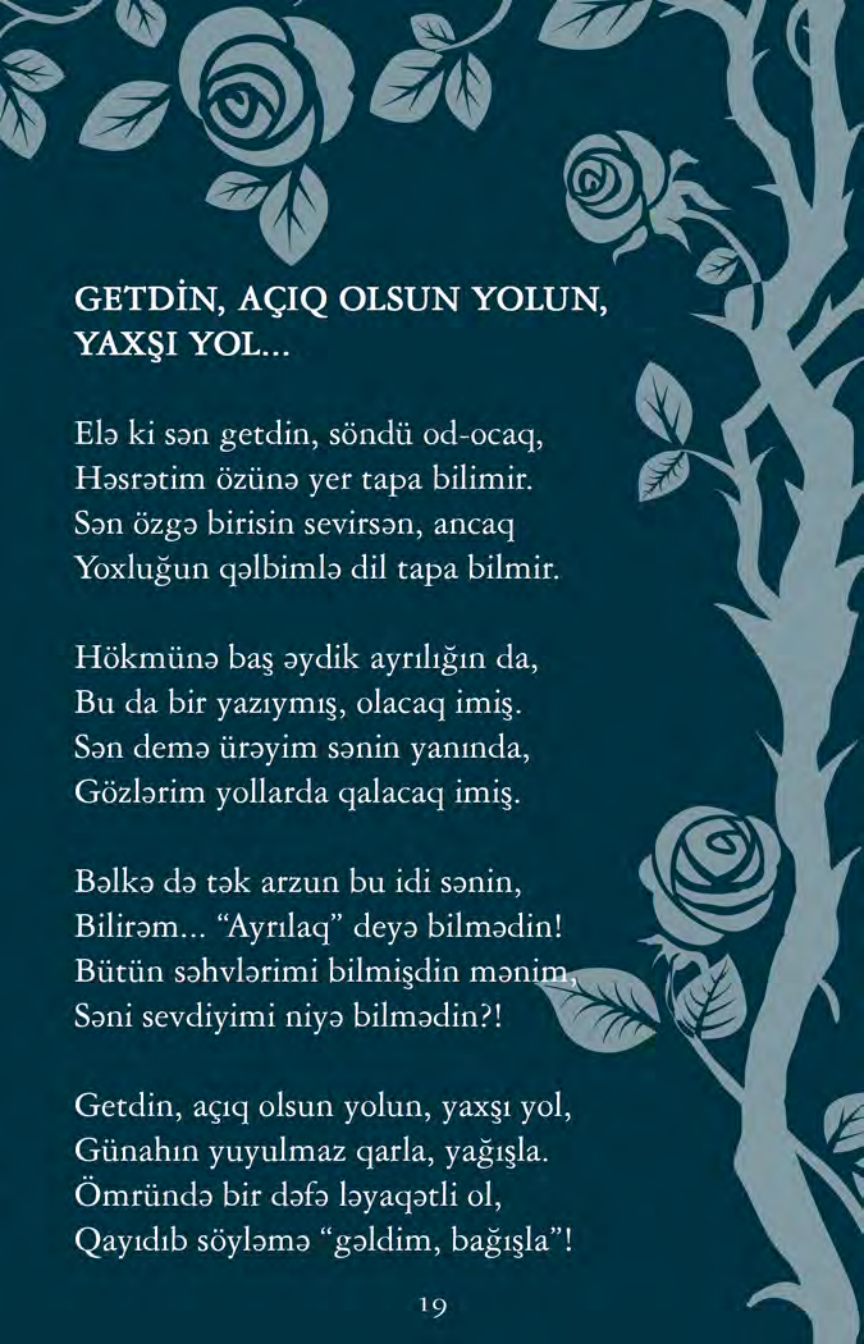

MƏNİ SEVMƏDİN Kİ UNUDASAN DA

Ayrıldıq... Söylədim, elə adam sev,
Mənsiz keçirdiyin ilinə dəysin.
Əlini sıxmadım ayrılanda biz,
Çünki istəmədim sənin əllərin
Onda yad kişinin əlinə dəysin.

O gün yollarımız dəyişdi tamam,
Bütün “əlvida”lar deyildi o gün...
Hər gün gözlərindən öpdüyün adam
Elə bil, bu adam deyildi o gün.

İtdin gözlərimdən sən ilim-ilim,
Gözlərin danışdı, dilin susanda.
“Unut” deməyə də gəlmədi dilim,
Məni sevmədin ki unudasan da!

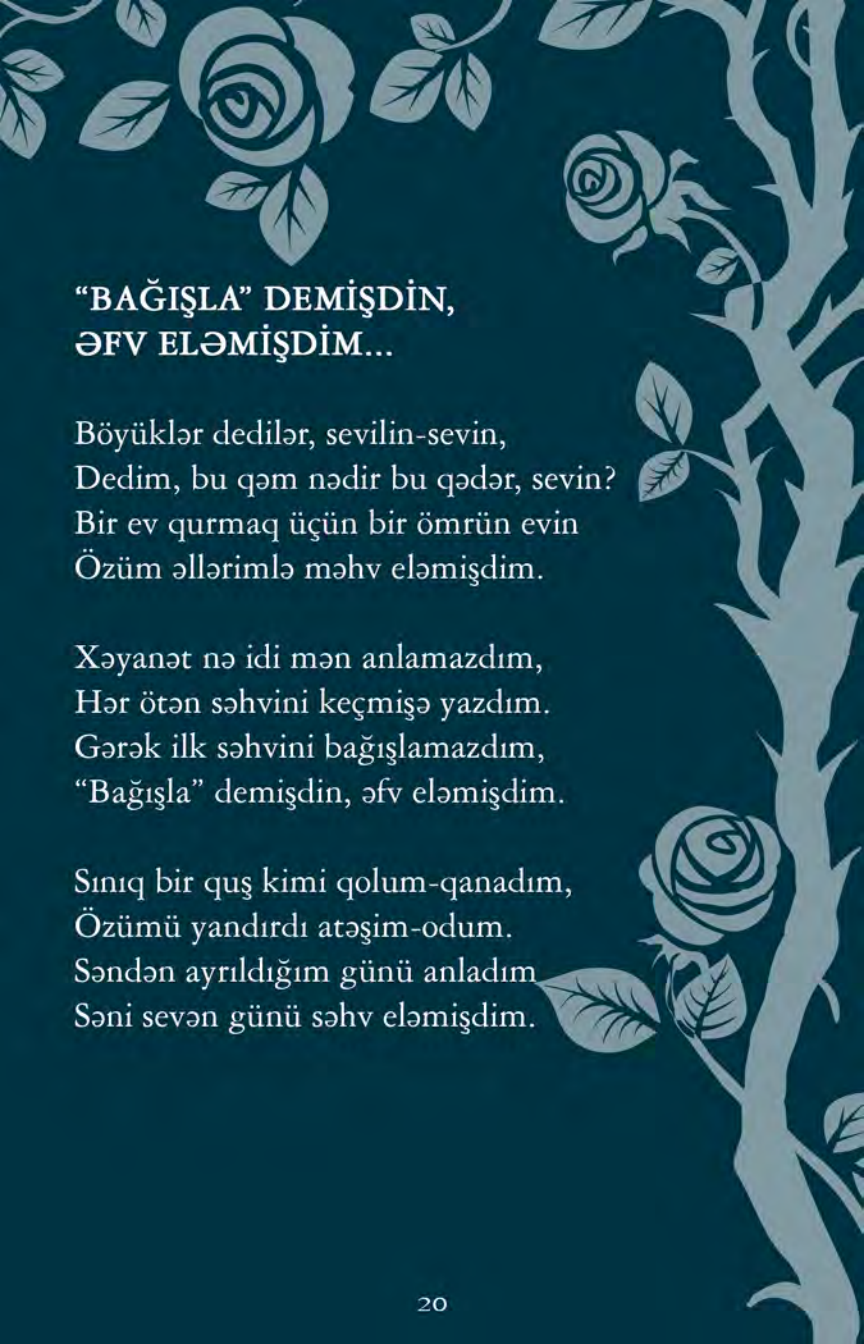
GETDİN, AÇIQ OLSUN YOLUN, YAXŞI YOL...

Elə ki sən getdin, söndü od-ocaq,
Həsəratım özünə yer tapa bilmir.
Sən özgə birisin sevirsən, ancaq
Yoxluğun qəlbimlə dil tapa bilmir.

Hökmünə baş əydik ayrılığın da,
Bu da bir yazıymış, olacaq imiş.
Sən demə ürəyim sənin yanında,
Gözlərim yollarda qalacaq imiş.

Bəlkə də tək arzun bu idi sənin,
Bilirəm... “Ayrılmaq” deyə bilmədin!
Bütün səhvlərimi bilmişdin mənim,
Səni sevdiyimi niyə bilmədin?!

Getdin, açıq olsun yolun, yaxşı yol,
Günahın yuyulmaz qarla, yağışla.
Ömründə bir dəfə ləyaqətli ol,
Qayıdıb söyləmə “gəldim, bağışla”!

“BAĞIŞLA” DEMİŞDİN, ƏFV ELƏMİŞDİM...

Böyüklər dedilər, sevilin-sevin,
Dedim, bu qəm nədir bu qədər, sevin?
Bir ev qurmaq üçün bir ömrün evin
Özüm əllərimlə məhv eləmişdim.

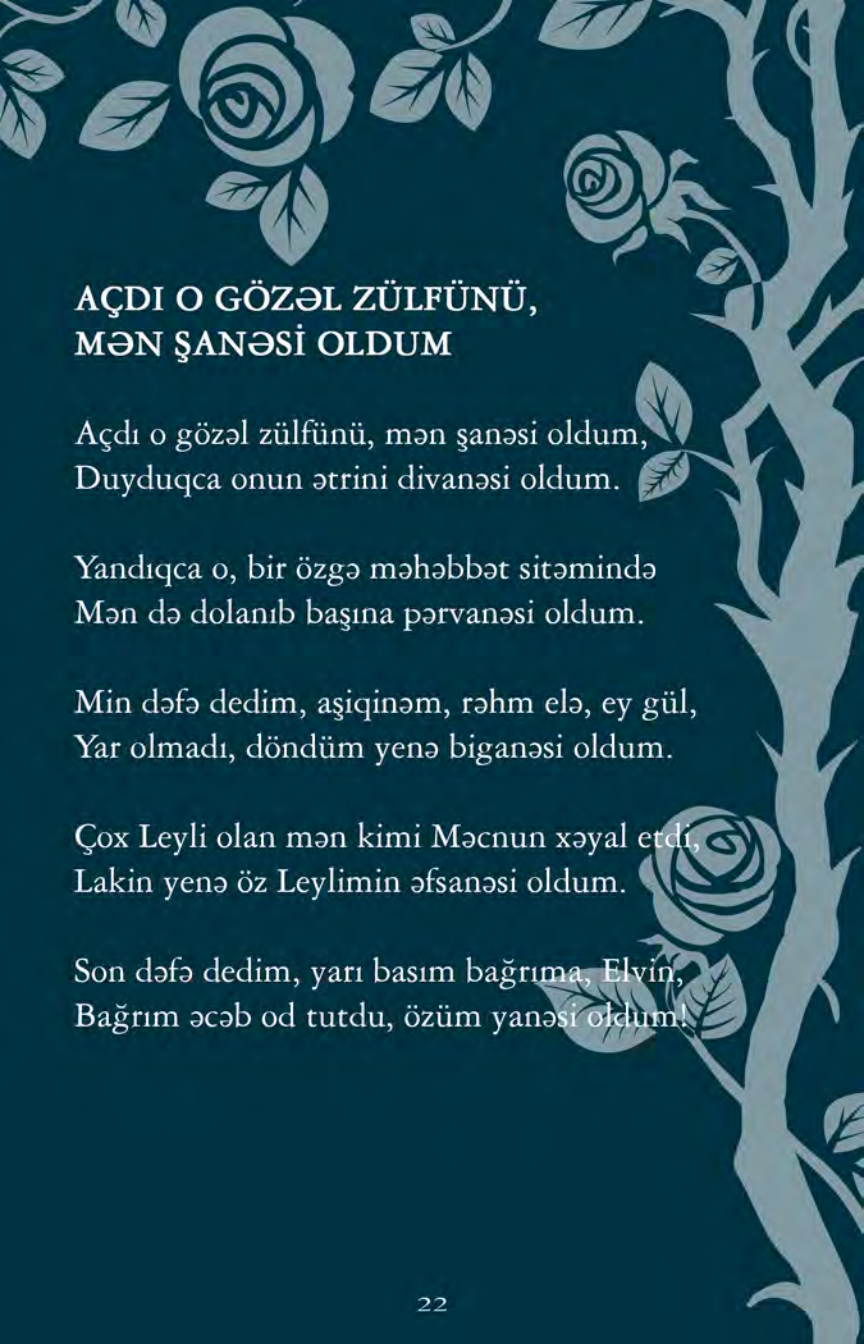
Xəyanət nə idi mən anlamazdım,
Hər ötən səhvini keçmişə yazdım.
Gərək ilk səhvini bağışlamazdım,
“Bağışla” demişdin, əfv eləmişdim.

Sınıq bir quş kimi qolum-qanadım,
Özümü yandırdı atəşim-odum.
Səndən ayrıldığım günü anladım
Səni sevən günü səhv eləmişdim.

SƏNİ SEVDİYİMİ BİLMİŞDİN O GÜN...

Səni sevdiyimi bilmişdin o gün,
Gərək qürurumu alçaltmaz idin.
Nə qədər gözümdən düşmüşdün o gün
O qədər gözümdə əlçatmaz idin...

AÇDI O GÖZƏL ZÜLFÜNÜ, MƏN ŞANƏSİ OLDUM

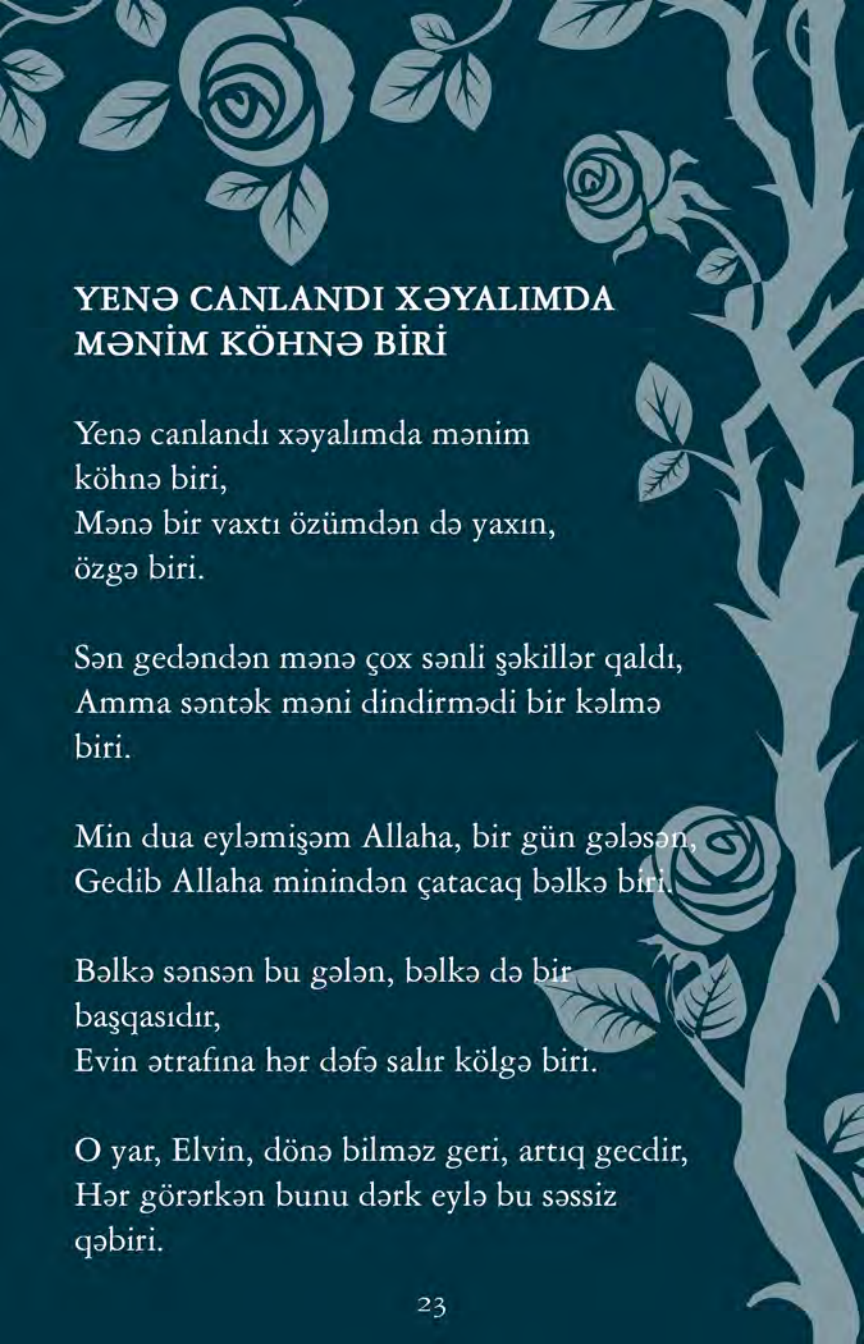
Açdı o gözəl zülfünü, mən şanəsi oldum,
Duyduqca onun ətrini divanəsi oldum.

Yandıqca o, bir özgə məhəbbət sitəmində
Mən də dolanıb başına pərvanəsi oldum.

Min dəfə dedim, aşıqınəm, rəhm elə, ey gül,
Yar olmadı, döndüm yenə biganəsi oldum.

Çox Leyli olan mən kimi Məcnun xəyal etdi,
Lakin yenə öz Leylimin əfsanəsi oldum.

Son dəfə dedim, yarı basım bağrıma, Elvin,
Bağrım əcəb od tutdu, özüm yanəsi oldum!

YENƏ CANLANDI XƏYALIMDA MƏNİM KÖHNƏ BİRİ

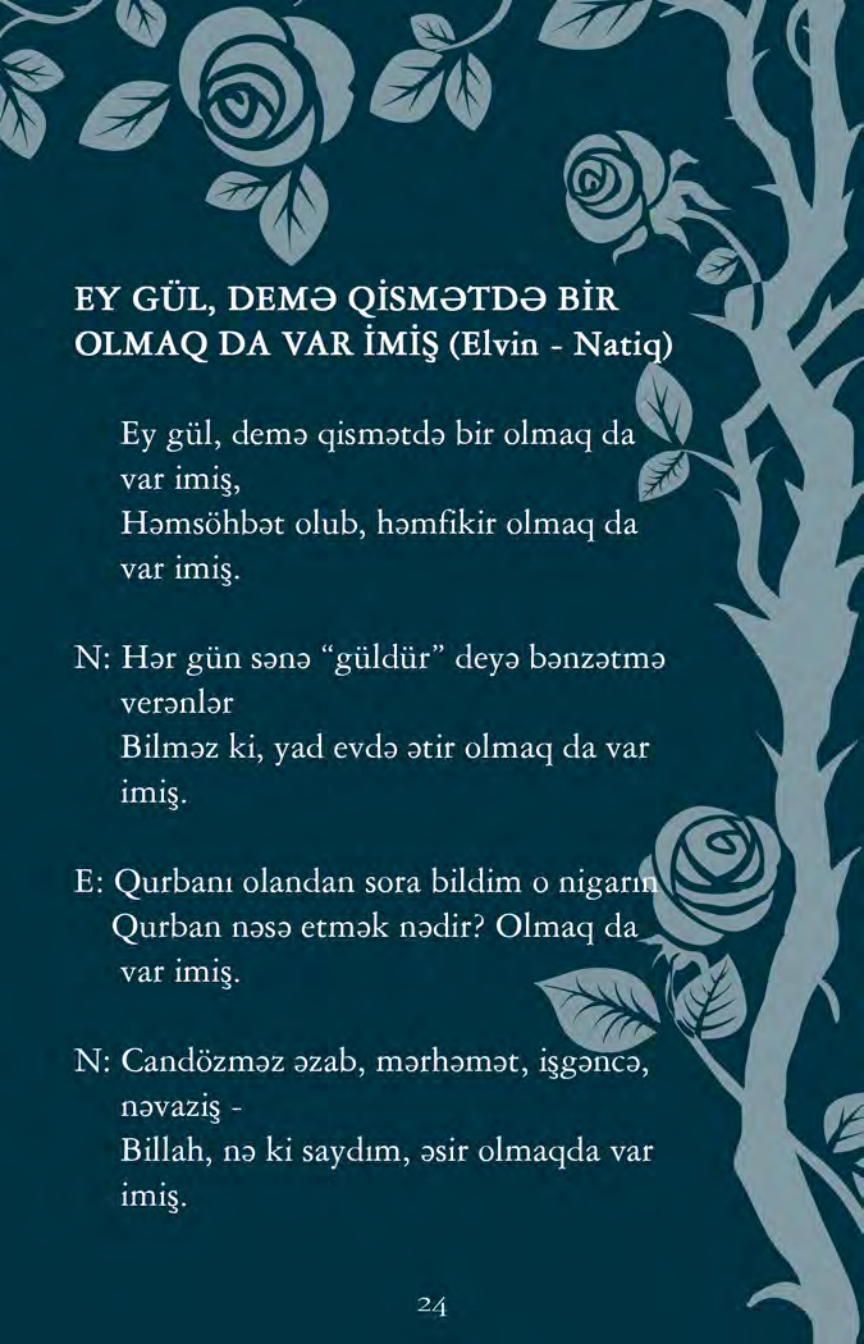
Yenə canlandı xəyalımda mənim
köhnə biri,
Mənə bir vaxtı özümdən də yaxın,
özgə biri.

Sən gedəndən mənə çox sənli şəkillər qaldı,
Amma səntək məni dindirmədi bir kəlmə
biri.

Min dua eyləmişəm Allaha, bir gün gələsən,
Gedib Allaha minindən çatacaq bəlkə biri.

Bəlkə sənsən bu gələn, bəlkə də bir
başqasıdır,
Evin ətrafına hər dəfə salır kölgə biri.

O yar, Elvin, dönə bilməz geri, artıq gecdir,
Hər görərkən bunu dərk eylə bu səssiz
qəbiri.

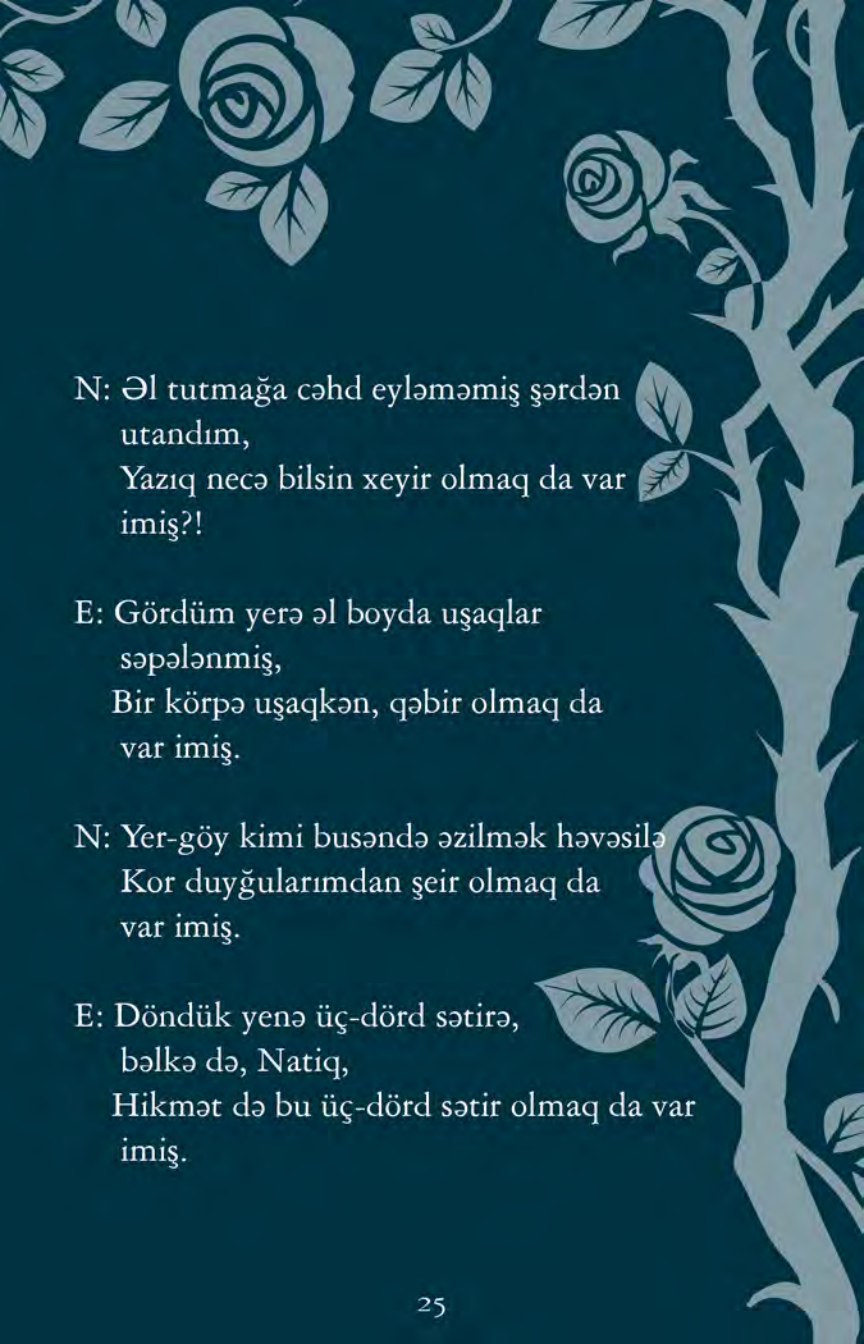
EY GÜL, DEMƏ QİSMƏTDƏ BİR OLMAQ DA VAR İMİŞ (Elvin - Natiq)

Ey gül, demə qismətdə bir olmaq da
var imiş,
Həmsöhbət olub, həmfikir olmaq da
var imiş.

N: Hər gün sənə “güldür” deyə bənzətmə
verənlər
Bilməz ki, yad evdə ətir olmaq da var
imiş.

E: Qurbanı olandan sora bildim o nigarın
Qurban nəşə etmək nədir? Olmaq da
var imiş.

N: Candözməz əzab, mərhəmət, işgəncə,
nəvaziş -
Billah, nə ki saydım, əsir olmaqda var
imiş.

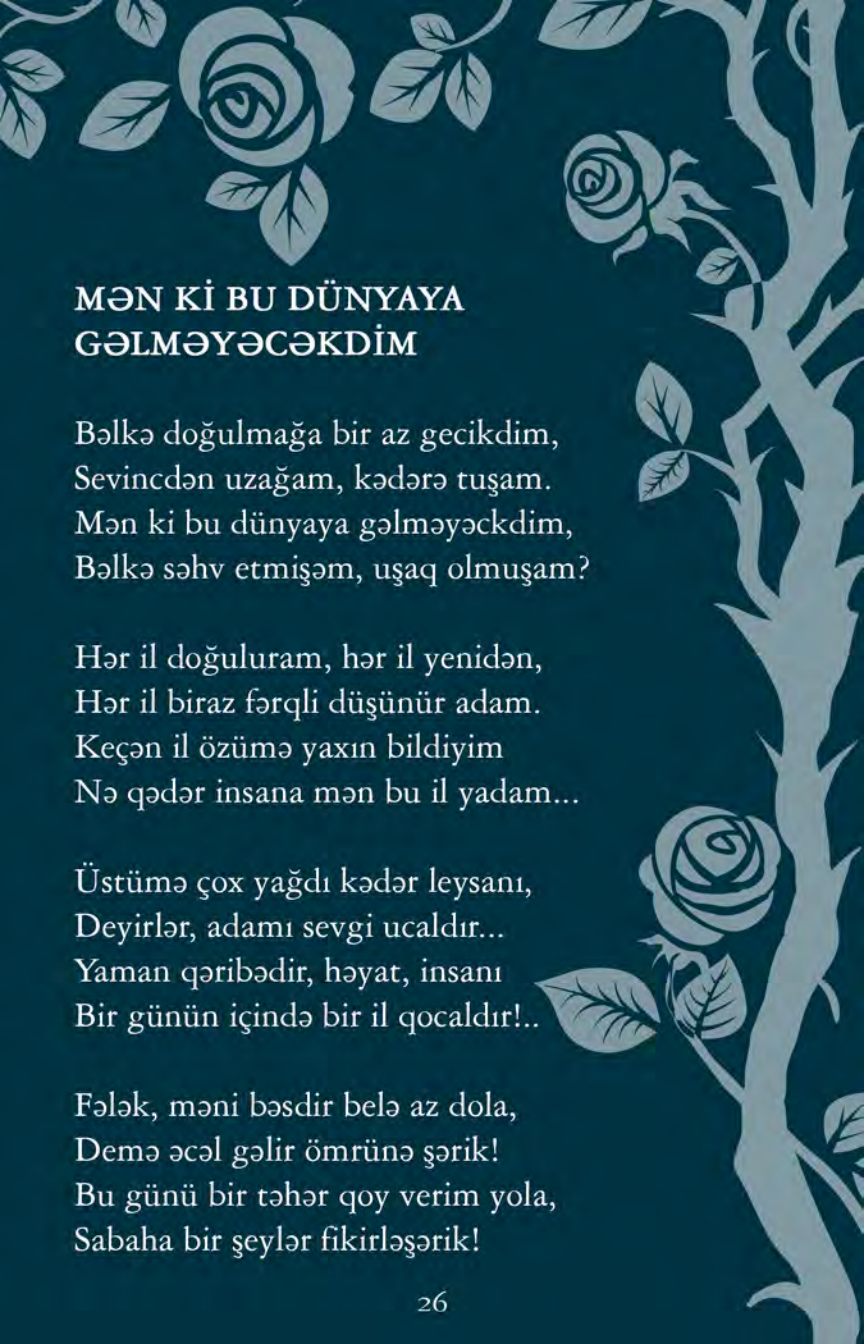

N: Əl tutmağa cəhd eyləməmiş şərdən
utandım,
Yazıq necə bilsin xeyir olmaq da var
imış?!

E: Gördüm yerə əl boyda uşaqlar
səpələnmiş,
Bir körpə uşaqlən, qəbir olmaq da
var imiş.

N: Yer-göy kimi busəndə əzilmək həvəsilə
Kor duyğularımdan şəir olmaq da
var imiş.

E: Döndük yenə üç-dörd sətirə,
bəlkə də, Natiq,
Hikmət də bu üç-dörd sətir olmaq da var
imiş.

MƏN Kİ BU DÜNYAYA GƏLMƏYƏCƏKDİM

Bəlkə doğulmağa bir az gecikdim,
Sevincdən uzağam, kədərə tuşam.
Mən ki bu dünyaya gəlməyəcəkdim,
Bəlkə səhv etmişəm, uşaq olmuşam?

Hər il doğuluram, hər il yenidən,
Hər il biraz fərqli düşünür adam.
Keçən il özümə yaxın bildiyim
Nə qədər insana mən bu il yadam...

Üstümə çox yağdı kədər leysanı,
Deyirlər, adamı sevgi ucaldır...
Yaman qəribədir, həyat, insanı
Bir günün içində bir il qocaldır!..

Fələk, məni bəsdir belə az dola,
Demə əcəl gəlir ömrünə şərik!
Bu günü bir təhər qoy verim yola,
Sabaha bir şeylər fikirləşərik!

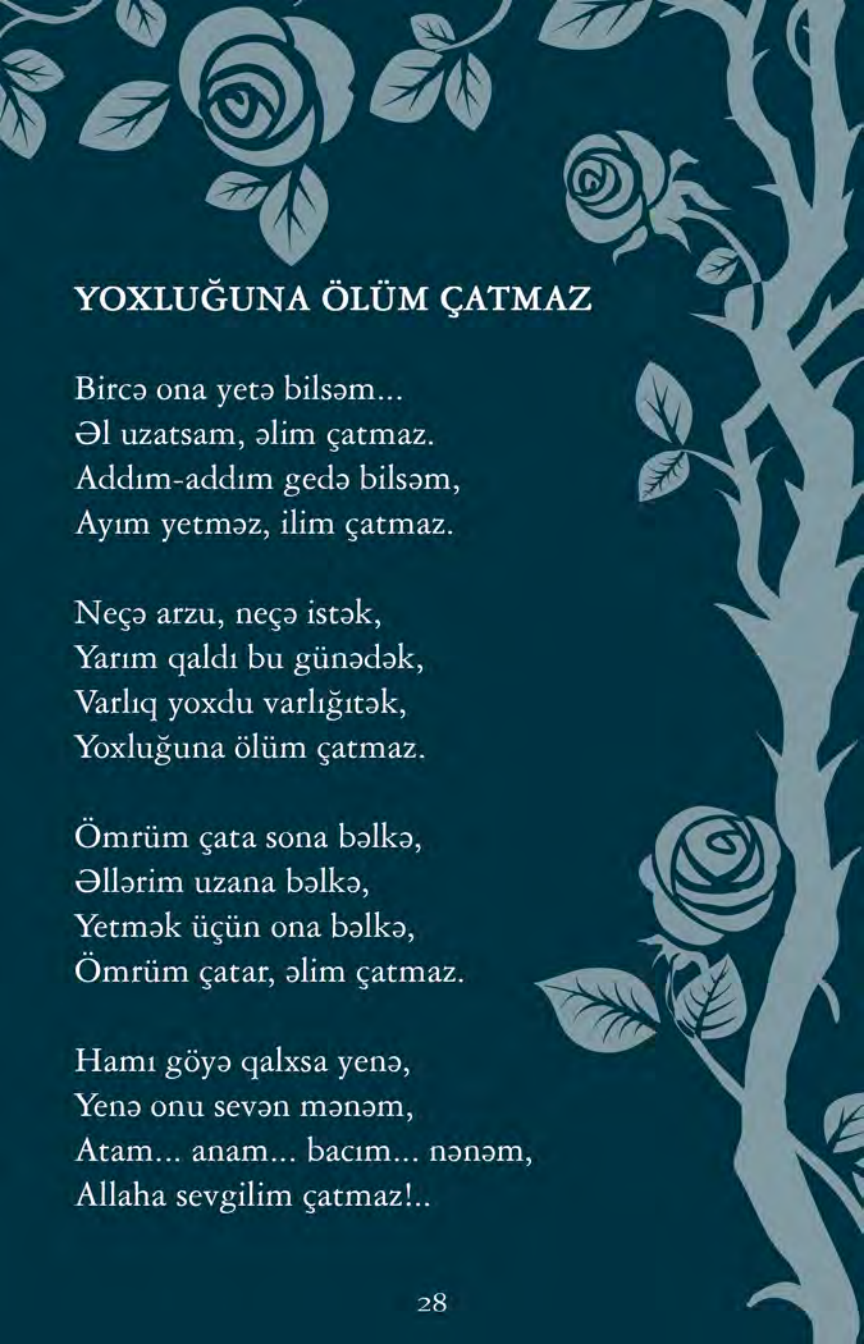
GEDİRƏM, MƏN DƏ GEDİRƏM

Günahsızlar içində mən
Günahlı bəndə gedirəm.
Uzaq düşüb xoşbəxtlikdən
Birazca gəndə gedirəm.

Bu şəhərin dadı yoxdu,
İlk sevgimin odu yoxdu,
Qalmağımın adı yoxdu,
Bir uzaq kəndə gedirəm.

Nə yaşadıq, nə gün görək?
Yollar uzun, ömür gödək,
Gedəcəksən birgə gedək,
Ürəyim səndə gedirəm.

Ömrümün yetdiyi yerə,
Sözümün bitdiyi yerə,
Hamının getdiyi yerə
Gedirəm, mən də gedirəm!

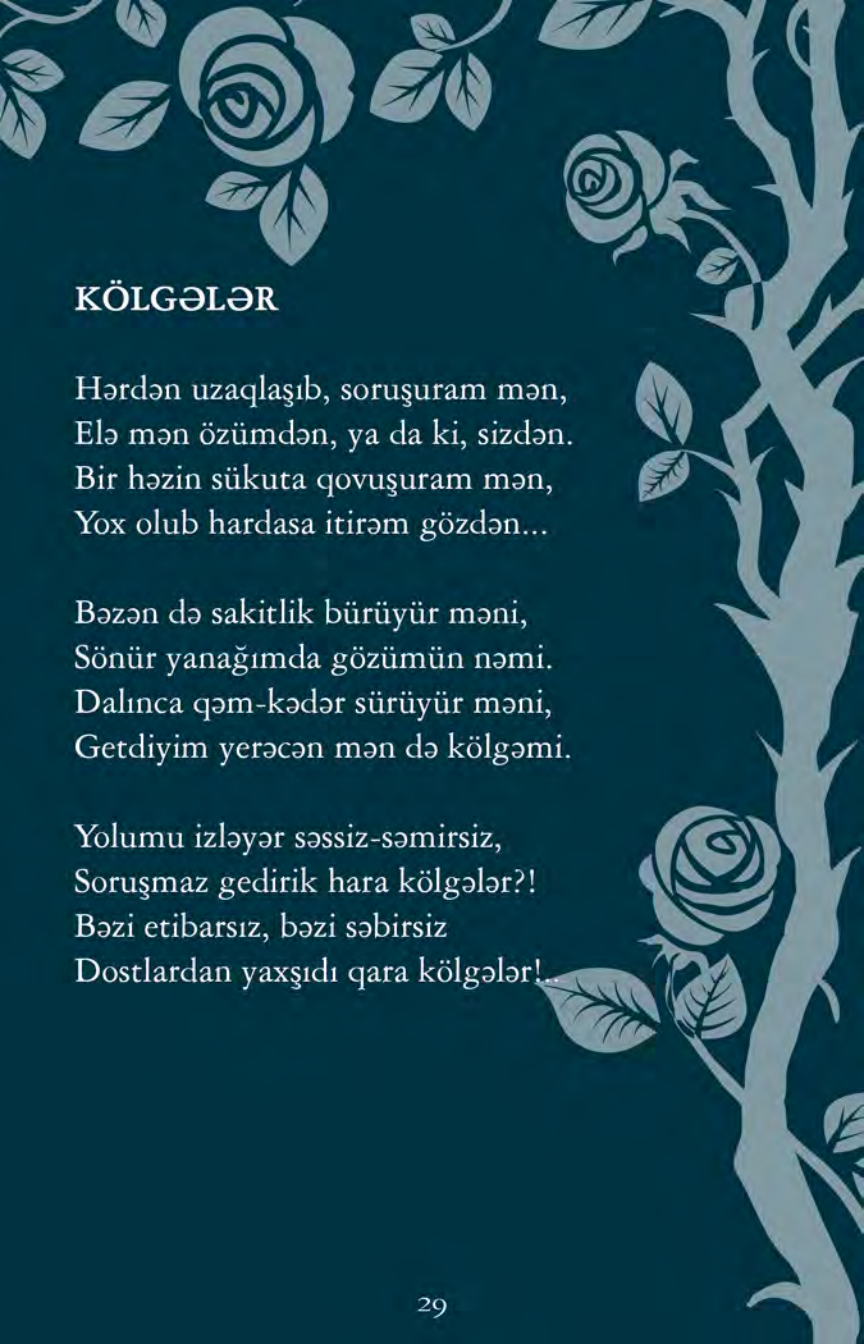
YOXLUĞUNA ÖLÜM ÇATMAZ

Bircə ona yetə bilsəm...
Əl uzatsam, əlim çatmaz.
Addım-addım gedə bilsəm,
Ayım yetməz, ilim çatmaz.

Neçə arzu, neçə istək,
Yarım qaldı bu günədək,
Varlıq yoxdu varlığıtək,
Yoxluğuna ölüm çatmaz.

Ömrüm çata sona bəlkə,
Əllərim uzana bəlkə,
Yetmək üçün ona bəlkə,
Ömrüm çatar, əlim çatmaz.

Hamı göyə qalxsa yenə,
Yenə onu sevən mənəm,
Atam... anam... bacım... nənəm,
Allaha sevgilim çatmaz!...

KÖLGƏLƏR

Hərdən uzaqlaşıb, soruşuram mən,
Elə mən özümdən, ya da ki, sizdən.
Bir həzin sükuta qovuşuram mən,
Yox olub hardasa itirəm gözdən...

Bəzən də sakitlik bürüyür məni,
Sönür yanağımda gözümün nəmi.
Dalınca qəm-kədər sürüyür məni,
Getdiyim yerəcən mən də kölgəmi.

Yolumu izləyər səssiz-səmirsiz,
Soruşmaz gedirik hara kölgələr?!
Bəzi etibarsız, bəzi səbirsiz
Dostlardan yaxşıdı qara kölgələr!

HƏR GECƏ BİR "EŞQ"İ GEYİB YATIRSAN

"Yuxun şirin olsun" deyib yatırsan,
Kimə vurulursan, sevirsən kimi?
Hər gecə bir "eşq"i geyib yatırsan
Çılpaq bədəninə gecəlik kimi!..

İNDİ NİYƏ GƏLMİSƏN?

Sən deyildin o vaxtdı
Əlimi tutub gedən?
Bəs kim idi, sevgilim,
Məni unudub gedən?!

Sən idin o adam, sən,
İndi niyə gəlmisən?!
Axı harda görmüsən
Geri qayıdıb gedən?!

KİMİN ƏLİN TUTUM İNDİ?

Kimin əlin tutum indi
Əlini tutduğum qədər?
Kimin sevim, unudum, de,
Səni unutduğum qədər?!

KİMİM VAR Kİ SƏNDƏN BAŞQA?

Kimim var ki səndən başqa?
Göydə Allah, yerdə sənsən.
Məni duyan məndən başqa
Bir Allahdı, bir də sənsən!..

YAŞADIM DƏRDLƏ ŞƏRİK

Mən bu tənha ömrümü
Yaşadım dərdlə şərik.
Gəl, bir axşam oturub,
Üz-üzə dərdləşərik!..

Bir gün

çıxıb gedəcəyəm

xəbərsiz

Girmədiyim

qapısından
dünyanın!...

Elvin Bağirov

sən də
bir gün
xəbərsizcə
gedərsən...

seçmə şeirlər

Bütün hüquqlar qorunur.
İstifadə zamanı müəllifə istinad edilməlidir.

© Elvin Bağirov

2019